

ZIAGADNIENIA INWESTYCYJNE

w świetle

prasy i literatury ekonomicznej zagranicą

NR. 5
Rok VII

Treść numeru:

- 1/ A. SZACHNOW
"O jakości projektów"
- 2/ P.D. MICHAJŁOW
"Kontrolne obmiary
robót budowlano-
montażowych"

Zróżdła:

Dziennik "PRAWDA"
nr.44 z d.13.2.52 r.

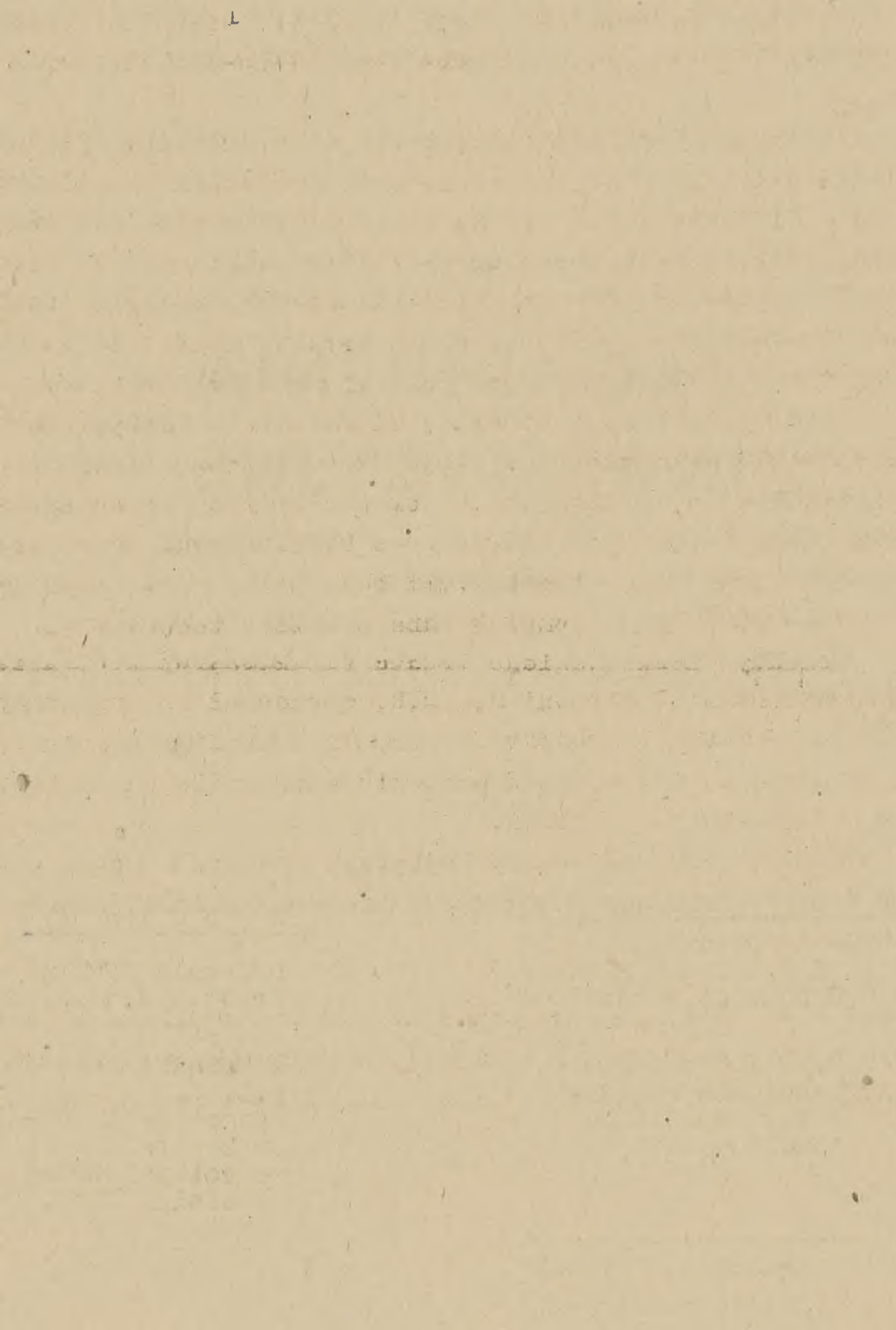
z książki tego autora
p.t.
"Dogowory i raszczoty
w kapitalnom
stroitielstwie"
Rozdział XII.

Tłumaczenie z rosyjskiego

p. 1. Z. Sokołowskiej,

p.2. K. Pichelskiego.

W A R S Z A W A

"O jakości projektów".

Kolektyw budowniczych Kujbyszewskiej elektrowni wodnej ukończył przed terminem program robót budowlano-montażowych na rok 1951.

Uczestnicy monumentalnej budowy dążą wszelkimi siłami do przedterminowego wykonania planu robót budowlano-montażowych na rok 1952. Powodzenie tej walki zależy jednak nie tylko od budowniczych, lecz również od biur projektów. Muszą one stworzyć pierwszorzędne projekty licznych budowli, fabryk betonu, ośrodków remontowo-mechanicznych, osiedli mieszkaniowych i innych obiektów przemysłowych i obsługujących potrzeby kulturalno-bytowe.

W projektowaniu centralnej elektrowni w Kujbyszewie uczestniczy dziesięć przeszło biur projektów z Moskwy, Leningradu, Charkowa, Swierdłowska, Kujbyszewa. Szereg złożonych przez nie projektów powstał drogą twórczej współpracy z budowniczymi, przy założeniu stosowania najnowszej technologii budowlanej. W szeregu projektów rozwiązano pomyślnie skomplikowane problemy techniczne.

Kolektyw moskiewskiego trustu "Elektroprojekt", należącego do Ministerstwa Elektrowni Z.S.R.R. opracował we współpracy z architektami staranny projekt elektrycznej linii przesyłowej o wysokim napięciu. Doskonałość projektu umożliwiła budowniczym ukończenia w terminie tej linii.

Treściwy projekt szosy Kujbyszew-Sta^Wropol i innych podjazdowych dróg samochodowych złożył ukraiński Oddział biura projektów "Sojuzdorprojekt".

* A. S z a c h i n o w. - zastępca kierownika wydziału technicznego budowy elektrowni wodnej w Kujbyszewie /"Kujbyszewgidrostroy"/.
Dziennik "PRAWDA" nr.44 z d.13.2.1952r./list do redakcji/.

to
Mimo budowniczości elektrowni mają żal do kierownictwa niektórych biur projektów, które nie dostarczają w terminie obiektom budowy dokumentacji technicznej, nie dotrzymują umówionych harmonogramów wykonania projektów i kosztorysów. Przy opracowywaniu projektów nie uwzględnia się nieraz wymagań nowoczesnej technologii budownictwa. Tak było na przykład z projektem lewobrzeżnego zakładu remontowo-mechanicznego i instalacji zamrażających.

W roku 1952 rozpoczęto betonowanie dołów elektrowni i dolnej żeglownej śluzy. Miały zważyć udział w pracy potężne zautomatyzowane betoniarnie. Zaprojektowanie ich powierzono moskiewskiemu "trustowi" "Strojmechmontaż" należącemu do Ministerstwa Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych. Według harmonogramu należało złożyć projekty zakładów w trzecim kwartale 1951 roku. Budowniczowie dotąd projektów tych nie otrzymali.

Filia "Hydroprojektu" w Kujbyszewie i jego oddziały w Stałopolu posiadają doświadczone kadry i wszelkie możliwości zaopatrzenia budowy w pierwszorzędne projekty. A jednak - niestety - filia Kujbyszewska "Hydroprojektu", na której czele stoi tow. Melnikow, robi błędy i daje słabe projekty.

Nie wszystkie projekty wpływają w kompletach, co bardzo utrudnia budowę. Projekt lewobrzeżnej tamy opracowano nie uwzględniając^{trzeba} wyników badań topograficznych i geologicznych, wskutek czego było projekt przerobić.

Dlaczego możliwe są podobne braki? Wiadomo, że plac budowlany elektrowni położony są w pobliżu Kujbyszewa, gdzie "Hydroprojekt" ma swoją filię. Mimo to projektanci są jednak rzadkimi gośćmi na budowie. Projektuje się w oderwaniu od budowania; wykonują się projekty bez uwzględnienia wyników prac poszukiwawczo-badawczych. Kierownicy Kujbyszewskiego i Stałopolskiego oddziału "Hydroprojektu" nie zawsze wysłuchują rad i życzeń pracowników inżyniersko-technicznych i stachanowców, uczestniczących w budowie.

W roku 1952 budowniczowie Kujbyszewskiej elektrowni wodnej szerzej rozwijają front robót. Trzeba rozpocząć wznoszenie nowych budowli. W tym celu trzeba mieć zawsze pierwszorzędnej jakości projekty i dokumentację techniczną. Szybkie tempo robót budowlanych przy Kujbyszewskiej elektrowni wodnej wymaga usilnie podniesienia jakości pracy biur projektów.

A. S z a c h n o w

.....

P.D. MICHAJŁOW.

KONTROLNE OBMIARY ROBÓT

BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH.

/Rozdział XII z książki p.t.

"Umowy i rozrachunki
w budownictwie inwestycyjnym"/

Równocześnie ze sprawdzaniem rachunków i dokumentów podług wzoru Nr 2, przedstawianych do zapłaty, stosuje się w zakresie bankowej kontroli sprawdzanie /bezpośrednio na budowie/ drogą kontrolnych obmiarów prawidłowości zapłaty za budowlano-montażowe roboty, wykazane w protokóle odbioru /wzór Nr 2/.

Przy wykonywaniu podanych wyżej obmiarów sprawdza się, czy ilość i rodzaj robót odpowiada opłaconym podług dokumentów wzoru Nr 2 robotom przewidzianym w zatwierdzonym kosztorysie;
czy rozmiar faktycznie wykonanych robót odpowiada zakresowi robót, opłaconych na podstawie dokumentów według wzoru Nr 2;
czy wykonane w rzeczywistości roboty odpowiadają rodzajowi robót, przewidzianemu w jednostkowych wycenach, według których była dokonana zapłata za roboty;
czy zapłacone części konstrukcyjnych elementów stanowią zakończony komplet robót, przewidzianych w odpowiednim paragrafie zbioru normatywów, na podstawie którego sporządzono jednostkową wycenę.

Kontrolne obmiary poszczególnych rodzajów robót dokonuje się w następujący sposób, zgodnie z wytycznymi Prombanku.^{1/}

Roboty ziemne.

Objętość wszystkich ziemnych robót oblicza się w zwartej masie. Ziemia zbędnie wydobyta lub nasypana, nieoznaczona w rysunkach roboczych, oraz wyczyszczenie wykopów z ziemi ^{nieobsuniętej} nie są uwzględniane przy obliczeniu objętości wykonanych ziemnych robót.

Przy ziemnych budowlach /torowiska, groble, tany i t.p./ objętość wykonanych robót oblicza się w/g profilowej kubatury, przewidzianej w rysunkach roboczych.

Przy obliczaniu objętości wykonanych nasypów wyłącza się z ogólnej ich kubatury objętości, które zajmują pomocnicze sztuczne urządzenia /ściany oporowe, rury i t.p./

Objętość ziemnych nasypów sprawdza się na miejscu przy pomocy pomiarów instrumentami; w wyjątkowych wypadkach można wykorzystywać dane z pomiarów budowli.

Wykonane roboty przy wydobyciu ziemi z rowów z unocowaniem oraz z wykopów jamistych /o powierzchni przecięcia do 16 m²/ dla fundamentów budynków i urządzeń uważa się za ukończone po zasypaniu ziemią ścian fundamentowych. Wydobycie ziemi z rowów, przeznaczo- ./.

^{1/}"Wytyczne dla Oddziałów Prombanku o trybie przeprowadzania kontrolnych obmiarów poszczególnych rodzajów robót" zatwierdzone 26 maja 1949 r.

nych dla rurociągów, można przyjmować bez zasypywania ziemią.

W tych przypadkach wartość wykonanych robót określa się w wysokości 75% pełnej wartości roboty przy wydobyciu ziemi.

Przy obliczaniu kosztu ziemnych robót, wykonanych koparkami, nie uwzględnia się oddzielnie kosztów pomocniczych czynności, przewidzianych w scalonych jednostkowych wycenach /przygotowanie wrębów, kopalnie kanałów do odwodnienia w kamieniołomach, urządzenie, utrzymanie, remont i rozbiórka wyładunkowych torów i dróg, częściowe przetrzucanie i wyrównywanie ziemi na zwaliskach i t.p./.

Przy określaniu kosztu wydobycia ziemi koparkami według norm § 3 "Zbioru scalonych kosztorysowych norm na budowlane roboty przy budowie dróg żelaznych" oblicza się oddzielnie urządzenie dojazdowych dróg normalnej szerokości, plantowanie i wybranie ziemi w wykopach po robocie koparki.

Przy określaniu kosztu odspojenia ziemi ręcznie z poziomym przetrzutem nie wlicza się oddzielnie kosztu pomocniczych czynności, które są przewidziane w scalonych jednostkowych wycenach /układanie, remont, konserwacja i rozbiórka torów oraz wyrównywanie gruntu w miejscu wyładowania z częściowym przetrzutem/.

Przy urobie poprzednio odspojojonej ziemi kategorię jej obniża się: średnią ziemią w/g norm dla luźnej ziemi, a ziemią o znacznej spoistości - według norm dla średniej spoistości.

Przy obliczaniu objętości robót ziemnych, wykonywanych bez rysunków roboczych, w wykopach jamistych i wykopach dla fundamentów, nie posiadających pionowej dołtceji, szerokość wykopów w dole przyjmuje się według rysunków roboczych fundamentów z dołtkiem po 10 cm. z każdej strony, a przy stosowaniu szalowania - po 20 cm. z każdej.

Objętość i głębokość wykopów rowów, wykonywanych w granicach dna jamistego wykopu /np. przy wykopach dla fundamentów ścian piwnicznych/ określa się na podstawie głębokości rowu od poziomu dna jamistego wykopu, a nie od powierzchni ziemi.^{1/}

Obliczenie objętości robót ziemnych przy wykonaniu rowów dla rurociągów dokonuje się zgodnie z "Technicznymi warunkami na wykonanie i odbiór ogólnobudowlanych i specjalnych robót" zatwierdzonymi przez Ministerstwo Budownictwa, przedsiębiorstw ciężkiego przemysłu 25 grudnia 1946 r./ t.II "S nitarno-techniczne roboty". str. 54 Wyd. 1947 r./

1/ O spadziowości skarp wykopów jamistych i rowów patrz t.I "Ogólnobudowlane roboty" str. 48 - 49. "Techniczne warunki przy wykonaniu i odbiorze ogólnobudowlanych i specjalnych robót, wydane 1947 r. przez Ministerstwo Budownictwa, Przedsiębiorstw ciężkiego przemysłu".

Przy wykonywaniu obmiarów kontrolnych obowiązkowo należy sprawdzać zgodność rodzajów gruntu, podanych w aktach odbioru z faktycznie urabianymi gruntami.

Objętość wykonanych robót według pionowego planowania przyjmuje się na podstawie profilowej kubatury, która określa objętość wszystkich użytecznych nasypów i wykopów według rysunków roboczych.

Płaszczyznę szpuntowego odeskowania ścian wykopu jamistego określa się bez wliczenia części szpunta, wbitej w grunt poniżej poziomu dna wykopu jamistego.

Wydatki, związane z odprowadzeniem wody przy robotach w podmokłych gruntach, położonych poniżej poziomu zaskórnych lub przepływowych wód, uzależnia się od stopnia przesączenia w stosunku do objętości wydobytego mokrego gruntu. Spółczynnik przesączenia ustala się na podstawie danych z badawczych wiercoń gruntu.

Poziom wód zaskórnych i ilość urobionej ziemi z przepływem wody ustala się na podstawie dokumentu, stwierdzającego poziom wody zaskórnej w czasie wykonywania robót ziemnych.

Murowe konstrukcje.

Fundamenty lub ich części nie doprowadzone do wytyczonego poziomu i nie przykryte poziomą izolacyjną warstwą uważane są za niedokonany przerób.

Ławy fundamentowe o szerokości powyżej 2 m. wycenia się jako masyw.

Przy wykonywaniu podczas kontroli obmiarów ścian murowych ze skomplikowanymi formami architektonicznymi sprawdzać należy współmierność przyjętych w aktach wzoru Nr 2 jednostkowych wycen uwzględniających stopień skomplikowania zewnętrznej architektonicznej formy, z wycenami podanymi w kosztorysie.

Obliczenie objętości wykonanych robót murowych dokonuje się na podstawie długości zewnętrznych ścian między osiami i różnicę wewnętrznymi ścian w świetle.

Wysokość ścian murowych oblicza się od wierzchu izolacyjnej warstwy fundamentu do wytyczonego poziomu górnej krawędzi gzymsu lub parapetu.

Grubość ścian przyjmuje się zgodnie z rysunkami roboczymi.

przy czym pogrubienie ścian, wywołanego niedokładną robotą lub użyciem nieznormalizowanej cegły i innymi przyczynami, przy obmiarze nie uwzględnia się.

Przyjmuje się poniższą zależność grubości ścian w sztukach cegieł z grubością ścian w m:

Grubość ścian w 0,5, - 1, - 1,5, - 2, - 2,5, - 3, cegły

Grubość ścian w 0,12, - 0,25, 0,38 - 0,52 0,64 - 0,77 m.

Obliczenie objętości murów dokonuje się według płaszczyzny ścian z wuzględnieniem płaszczyzny otworów w świetle.

Przy określaniu kubatury ścian nie wlicza się objętości drobnych architektonicznych części o grubości do trzech warstw cegły.

Objętość nisz, bruzd wentylacyjnych, dymowych przewodów, termicznej i osadowej dylatacji, żelazo-ceglanych nadproży nie włącza się z ogólnej kubatury ścian.

Objętość pilastrów niezależnie od wymiaru występu dodaje się do kubatury ściany. Objętość żelbetowych nadproży, pasów i wieńców wyłącza się z ogólnej kubatury ściany. Objętość żelbetowych nadproży, pasów i wieńców wyłącza się z ogólnej kubatury ścian.

Objętość robót przy wykonaniu schodów murowanych określa się w m^2 płaszczyzny poziomego rzutu biegu oraz podestów. Szerokość biegu należy mierzyć od ścian do krawędzi stopnia. Kubaturę pieców do ogrzewania oblicza się według ich przekroju na poziomie paleniska oraz wysokości od górnej płaszczyzny podłogi do górnej krawędzi pieców. Nie wyłącza się z ogólnej kubatury pieców miejsc pustych wewnątrz pieców.

Nie wlicza się objętości wypełnionej cegłą wewnątrz pieca z wyjątkiem wypełnionych cegłą kuchennych palenisk.

Przy dokonywaniu kontrolnych obmiarów muru pieców przemysłowych sprawdza się prawidłowość zakwalifikowania wykonanego muru do odpowiedniej kategorii zgodnie z wytycznymi, podanymi w części technicznej Rozdziału VI "Zbioru scalonych kosztorysowych norm przy scalonych budowlanych robotach".

Koszt wyrównania spoin pasowanego i konstrukcyjnego przycięcia wszystkich rodzajów cegły nie podlega dodatkowej zapłacie.

Koszt tych robót wliczony jest do scalonej jednostkowej wyceny wykonania muru pieców przemysłowych.

Konstrukcje betonowe

i żelbetonowe.

Przy dokonywaniu obmiarów kontrolnych żelbetowych konstrukcji sprawdza się zgodność jednostkowych wycen, według których dokonano wypłaty za wykonane roboty z rzeczywistym rozmiarem zbudowanych konstrukcji.

Należy mieć na względzie, że koszt żelbetowych robót jest zależny od objętości i przekrojów poszczególnych konstrukcji. Naprzykład przy powiększeniu obwodu słupów i objętości poszczególnych bloków obniża się koszt 1 m.³ żelbetu.

Obliczając objętość robót przy konstrukcjach żelbetowych należy uwzględnić połączenie poszczególnych elementów konstrukcji. W związku z tym kubaturę słupów oblicza się w/g ich nieprzerwanej wysokości /z uwzględnieniem zmian ich przekroju/, kubaturę belek napręży w/g ich rozmiarów pomiędzy słupami /tj. w świetle/, a kubaturę wpłyt w/g powierzchni pomiędzy belkami i słupami z uwzględnieniem zamurowania w ścianie.

Konstrukcja drewniana.

Przy obmiarach kontrolnych konstrukcji drewnianych, /wymierzanych w m³ masy drzewnej, zawartej w konstrukcji/ objętość masy drzewnej przyjmuje się zgodnie ze specyfikacjami na rysunkach roboczych. W braku specyfikacji na rysunkach roboczych zezwala się przyjmować kubaturę masy drzewnej w konstrukcji, wykazanej w aktach odbioru, jeśli nie przewyższa objętości, podanych, w pomocniczych tablicach "Zbioru scalonych norm kosztorysowych przy robotach ogólnobudowlanych".

Obliczenie powierzchni zewnętrznych drewnianych ścian dokonuje się na podstawie ich rozmiarów według zewnętrznego obwodu budynku i wysokości ścian od górnej krawędzi fundamentu do spodu krokwi.

Przy obliczaniu powierzchni ścian drewnianych wewnętrznych długość ich przyjmuje się według wymiaru w świetle, wysokość - w/g projektu, licząc od górnej krawędzi fundamentu.

Powierzchnię ścian drewnianych przyjmuje się w granicach rozmiarów, przewidzianych w projekcie, bez uwzględnienia zapasu na obsiadanie budynków.

Powierzchnię ścian drewnianych zewnętrznych i wewnętrznych oblicza się po odjęciu powierzchni okiennych i drzwiowych otworów, obliczanych w świetle, bez wliczania do tej powierzchni i słupów, o ile ustawienie ich uwzględniono w zestawieniu robót przy budowie ścian.

W przypadkach, gdy jednostkowe wyceny oparte są na podstawie "Zbioru scalonych norm Kosztorysowych" lub § 13 Uzupełnień i Wyjaśnień do tego zbioru, wyd. 1937-1938 r. zeszyt 1, powierzchnię okiennych otworów w ścianach z okraglaków lub brusek określa się według wymiarów między słupkami futrynowymi /bez uwzględnienia słupków/ z zastosowaniem współczynnika 1,05.-

Jeżeli jednostkowo wyceny są sporządzone według "Zbioru scalonych norm kosztorysowych" lub § 10 Uzupełnień i Wyjaśnień do tego podręcz-

niki, wyd. 1937-1938 r. zeszyt 1, powierzchnię wypełnieni drzwiowych otworów określa się na podstawie zewnętrznego obmiaru z doliczeniem powierzchni kłoców.

Przy stosowaniu ścian dwustronnie szalowanych wypełnionych materiałem izolacyjnym, płaszczyznę okiennych i drzwiowych otworów określa się w/g zewnętrznego obwodu skrzynek.

Powierzchnię ścianek działowych oblicza się według wymiarów w świetle między zewnętrznymi i wewnętrznymi ścianami z wyłączeniem otworów. W tych przypadkach otwory oblicza się według zewnętrznego obwodu drzwiowych i futrynowych skrzynek.

Powierzchni ram z oszkleniem przezroczystych ściankach nie oblicza się oddzielnie.

Z powierzchni pokrycia dachowego nie wyłącza się powierzchni otworów, pozostawionych dla kominów i nie wlicza się oddzielnie obróbki tych otworów. Powierzchnię stropów międzypiętrowych i stropów poddaszy oblicza się w świetle.

Powierzchnię drewnianych schodów i przedsionków /ganków/ oblicza się według poziomego rzutu biegu i podestów.

Konstrukcja metalowa.

Przy wykonywaniu obmiarów kontrolnych konstrukcji metalowych sprawdza się wykończenie robót montażowych /ustawienie konstrukcji metalowych w projektowanym miejscu, ostateczne wzajemne połączenie konstrukcji/. Waga zmontowanych konstrukcji metalowych jest określana według rysunków roboczych. Do teoretycznej wagi konstrukcji metalowych, obliczonej zgodnie ze specyfikacjami na rysunkach roboczych, można dodać do 3% na wagę główek nitów - przy stosowaniu nitowania lub do 2% jako wagę metalu - przy stosowaniu elektrycznego spawania. Wagę demontowanych metalowych konstrukcji określa się według rysunków roboczych, na podstawie których wykonywano montaż tych konstrukcji, a w braku rysunków roboczych - według inwentaryzacji i specyfikacji, dołączonych do protokołów demontażu konstrukcji metalowych.

Roboty wykończeniowe.

Powierzchnię tynku elewacji budynków oblicza się drogą pomnożenia obwodu zewnętrznego otynkowanej części budynku przez wysokość, obliczając powierzchnię otworów, półkolumn, pilastrów, gzymsów, pasów, ciągniętych obramowań i innych ciągniętych części na elewacji budynków. Obmiar tynkowych robót przy wyciąganiu powyżej wskazanych architektonicznych części dokonuje się według powierzchni, którą zajmują one na elewacji budynku. Przy otynkowaniu gzymsów, wystających więcej, niż stanowi ich wysokość, objętość robót oblicza się w/g powierzchni ich rzutu poziomego. Powierzchnie, które zajmują gładkie pilastry, ozdoby modelowane, nakładane na tynku, oraz bonie, nie wyłącza się z ogólnej powierzchni tynkowanych ścian.

Tynkowanie bocznych powierzchni pilastrów, wnęk ościeży okiennych i drzwiowych i innych części architektonicznych, wystających z płaskich ścian elewacji lub wklęsłych w ścianę oblicza się w metrach bieżących: oddzielnie dla szerokości do 15 cm. i oddzielnie dla szerokości ponad 15 cm.

Objętość robót wykończeniowych dla kolumn wolnostojących cylindrycznych lub o zmiennym przekroju, oblicza się na podstawie powierzchni ich pionowego przekroju lub drogą pomnożenia ich wysokości przez średnicę przeciętną.

Ilość robót wewnętrznego tynkowania oblicza się w/g sumarycznej powierzchni sufitów, ścian, pilastrów i słupów z potrąceniem otworów. Wewnętrzne ościeża ~~wkram~~ otworów okiennych i drzwiowych, gzymsy sufitowe i fasety, naroża gzymsów i t.p. nie są osobno liczone, ponieważ czas na ich wykonanie włączony jest do jednostkowej wyceny tynkowania wewnętrznego.

Wykonanie sufitów kasetonowych i żukowych wymierza się oddzielnie w rzucie poziomym i opłaca według specjalnych wycen.

Przy dokonywaniu obmiarów kontrolnych wewnętrznych tynków należy sprawdzać kategorię trudności, przewidzianych jednostkowymi wycenami z przyjętymi w kosztorysie. Należy mieć na uwadze, że jako prosto wykończenie rozumie się tynk "wygładzony packą" bez gzymsów i fasot. Jako przeciętne wykończenie rozumie się tynk "wygładzony łata" z niewielkimi gzymsami w ~~głównych~~ głównych pomieszczeniach oraz z nieznacznymi zaokrągleniami w pomocniczych. Jako wykończenie o wyższej jakości przyjmuje się tynki, wykonywane przy pomocy pasów kierowniczych i wyprawienia gzymsów przy pomocy przesuwania okroju /szablону/ we wszystkich pomieszczeniach głównych oraz tynki przeciętne z fasetami w pomieszczeniach usługowych. W budynkach mieszkalnych głównymi pomieszczeniami są pokoje, korytarze i przedpokoje, - usługowymi - kuchnie, ubikacje i łazienki.

Przy dokonywaniu obmiarów kontrolnych otynkowania wewnętrznego należy pamiętać, że jednostkowe wyceny, zgodne z normami "Zbioru skalowanych kosztorysowych norm dla robót budowlanych" określając koszt tynkowania robót w budynkach mieszkalnych i społecznych w zależności od materiału ścian zewnętrznych /murówane lub drewniane/, nie w zależności od materiału tynkowania powierzchni. W budynkach przemysłowych /hale, magazyny i t.p./ koszt otynkowania oblicza się w zależności od materiału tynkowania powierzchni /murowej betonowej, drewnianej/.

Przy obmiarze robót malarskich, wykonywanych farbami wapiennymi i klejowymi, należy uwzględnić, że powierzchnie malowania ścian zewnętrznych oblicza się, oddając powierzchnię załamów elewacji bez potrącenia

powierzchni gzymsów, pilastrów, pasów i innych wystających części elewacji;

że powierzchnię malowania ścian wewnętrznych oblicza się bez potrącania powierzchni otworów okiennych i drzwiowych;

powierzchnię malowania farbą olejną ościeży drzwiowych i okiennych, jak również powierzchnię skupów i pilastrów oblicza się dodatkowo.

Przy obliczaniu powierzchni malowania olejnego ścian potrąca się powierzchnię otworów drzwiowych i okiennych. Oblicza się oddzielnie powierzchnię malowania olejnego ościeży drzwiowych i okiennych, jak również powierzchnię skupów i pilastrów.

Powierzchnię grzejników oblicza podług powierzchni ogrzewania.

Powierzchnię malowania dachów blaszanych oblicza się bez uwzględnienia rąbków, daszków nad kominami i okienek dachowych.

Powierzchnię obliczoną płytami liczy się łącznie z powierzchniami karnarów i cokoliczków.

Powierzchnię robót okładzinowych kamieniem naturalnym ustala się włączeniem powierzchni otworów.

Roboty inne

Przy dokonywaniu pomiarów kontrolnych dachów do obliczenia powierzchni bierze się za podstawę powierzchnię rzutu poziomego w/g obrysu zewnętrznego z zaliczeniem okapów, stosując następujące współczynniki:

Nachylenie połaci	Spół- czynnik	Nachylenie połaci	Spół- czynnik	Nachylenie połaci	Spół- czynnik
1:1,00	1,40	1:2,00	1,12	1:4,00	1,03
1:1,33/3:4/	1,25	1:2,50/2:5/	1,08	1:4,50/2:9/	1,02
1:1,50/2:3/	1,20	1:3,00	1,05	1:5,00	1,02
1:1,75/6:7/	1,15	1:3,50/2:7/	1,04	1:6,00	1,02

Przy obliczaniu powierzchni dachu nie oblicza się oddzielnie: rynien, okienek dachowych, i kominów, ponieważ koszt tych urządzeń jest wliczony do jednostkowych wycen wykonania dachu.

Powierzchnię podłóg wszystkich rodzajów oblicza się z wyłączeniem powierzchni, zajmowanej przez piece i paleniska kuchenne. Powierzchni podłóg na podestach schodów / z wyjątkiem mozaikowych / nie oblicza się oddzielnie, ponieważ koszt tych podłóg jest włączony do jednostkowej wyceny budowy schodów.

Przy gotowaniu się do wykonania kontrolnego obmiaru pracownik Banku oblicza na podstawie posiadanych w banku protokołów odbioru ilość i wartość robót, zapłaconych od rozpoczęcia robót w/g szacowanych elementów, dla których ma być dokonany kontrolny obmiar /przy wykonywaniu obmiaru kontrolnego po raz pierwszy na budowie/ lub ilość zapłaconych robót od czasu poprzedniego obmiaru kontrolnego /przy następnych obmiarach przy budowie/.

Protokół obmiaru kontrolnego Nr

Niżej podpisany

/stanowisko, nazwa placówki banku, finansującego inwestycje,
nazwisko, imię i imię ojca/

przy udziale przedstawiciela zlecceniodawcy

.....

/nazwa organizacji, zarządu centralnego, ministerstwa, stanowisko,
nazwisko, imię i imię ojca/

oraz przedstawiciela przedsiębiorstwa wykonawczego

.....

/nazwa przedsiębiorstwa, zarządu centralnego, ministerstwa, stanowisko, nazwisko, imię i imię ojca/

sporządził niniejszy protokół obmiaru kontrolnego robót, wykonanych na budowie

..... /nazwa budowy/

za okres odr. dor.....

.....

Ogółem wykonano robót w ciągu wymienionego okresu, zgodnie z protokołami Nr **NR** ... na kwotęrub...

Podczas niniejszego obmiaru kontrolnego sprawdzono robót na kwotęrub., w tym robót opłaconych przed początkiem roku bieżącego na kwotęrub.

W wyniku przeprowadzenia obmiaru kontrolnego ustalono nadpłat za roboty w kwocierub., łącznie z wyrównaniami i innymi dopłatami nadpłata ogólna wynosirub., w tym za roboty opłacone w roku bieżącymrub.

Data.....

Przedstawiciel banku /podpis/

Przedstawiciel zlecceniodawcy /podpis/

Przedstawiciel wykonawcy /podpis/

Rezultaty przeliczenia wpisuje się do "Wykazu przeliczenia kosztu robót do protokołu obmiaru kontrolnego".

, Przy wykonywaniu obmiaru kontrolnego na dużych budowlach za dłuższy okres czasu, rezultaty wyliczenia wpisuje się do specjalnego wykazu zbiorczego robót, opłaconych na budowie.

Bank obowiązany jest zawiadomić pismem zlecniodawcę i wykonawcę, o czasie i miejscu dokonania obmiaru kontrolnego nie później, aniżeli na jeden dzień przed przystąpieniem do wykonywania obmiaru kontrolnego. Protokół obmiaru kontrolnego spisuje się w 3-ch egzemplarzach /dla banku, zlecniodawcy i wykonawcy/ podług wzoru podanego wyżej.

Protokoły obmiarów kontrolnych i "wykazy przeliczenia kosztu robót", a w odpowiednich przypadkach wykazy zbiorcze, podpisują przedstawiciele banku, zlecniodawcy i wykonawcy, którzy brali udział przy dokonywaniu obmiaru kontrolnego. W razie niestawienia się przedstawicieli zlecniodawcy lub wykonawcy przedstawiciele banku sporządza z tym oddzielny protokół. W tym przypadku protokół obmiaru kontrolnego podpisują przedstawiciele banku i jednej ze stron lub tylko przedstawiciel banku, jeżeli przedstawiciele zlecniodawcy i wykonawcy nie brali udziału, w tej czynności.

Odpisy protokółów o niestawieniu się przedstawicieli stron i protokoły obmiarów kontrolnych są wręczane natychmiast po ich sporządzeniu kierownikom przedsiębiorstw wykonawczych i organom zlecniodawcy.

Jeżeli przedstawiciele zlecniodawcy lub wykonawcy nie zgadzają się z protokołem obmiaru kontrolnego winni w terminie pięciu dni po sporządzeniu protokołu obmiaru kontrolnego dostarczyć do banku swój sprzeciw na piśmie.

Zatwierdzenie protokołu obmiaru kontrolnego powinno być dokonane nie później niż w ciągu 10 dni po sporządzeniu.

Kierownik placówki banku przy zatwierdzaniu protokołu obmiaru kontrolnego ustala kwotę przekroczeń, jaką należy potrącić w wyniku obmiaru kontrolnego przedsiębiorstwu wykonawczemu, jak również jaką sumę kary wyznaczyć za przekroczenia.

Karę ściągą się w wysokości 5% sumy przekroczeń kosztu robót od przedsiębiorstwa wykonawczego, winnego przekroczeń w protokołach odbioru. Zlecniodawca nie podlega karze.

Sumy przekroczeń i kary spisuje się z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa wykonawczego w trybie przewidzianej kolejności. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonawcze nie ma środków na rachunku rozliczeniowym, to przekroczenia i kary powinny być potrącone z kolejnych wypłat należności za wykonane roboty a potrącone kwoty przekroczeń zaliczane są na rachunki finansowania odpowiednich budów.

Rozłożenia raty sum, przekroczeń i kar jest niedopuszczalne.

Potrącone kwoty przekroczeń, ujawnionych podczas obmiarów kontrolnych

rzeczywiście wykonanych i opłaconych robót roku bieżącego, zalicza się na rachunki budów. Są one do dyspozycji zleceńodawców do wykorzystania w roku bieżącym. Potrącone kwoty przekroczeń rzeczywiście wykonanych robót, które zostały spłacone przed rozpoczęciem roku bieżącego, zalicza się na rachunki finansowania odpowiednich budów z jednoczesnym zmniejszeniem limitów finansowych o kwoty przekroczeń.

Przedsiębiorstwo wykonawcze, po zapłaconiu kary jest obowiązane na podstawie artykułów 83 i 83¹ KZOT-RSFSR zarządzenia CKW i RKL ZSRR z 12 czerwca 1929 r. 1929 r. /Z.P. ZSRR Nr 42 artykuł 267/"O majątkowej odpowiedzialności robotników i pracowników za straty, spowodowane przez nich najemcom" - do przerzucenia zapłaconej przez siebie kary całkowicie lub częściowo na osoby, bezpośrednio winne przekroczeń w rozmiarach rzeczywiście wykonanych robót, podanych w protokołach odbioru /wzór Nr 2/

Bank ma prawo żądania uiszczenia kary przez przedsiębiorstwa wykonawcze nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od terminu przedstawienia bankowi protokołu odbioru z przekroczeniami ilości wykonanych robót. Naprzykład, jeżeli protokół odbioru był przedstawiony bankowi 10 lutego 1949 R., to żądanie zapłacenia kary za przekroczenia, podane w protokole, może być zgłoszone przez bank nie później, niż 10 sierpnia 1949 r./artykuł 37/ "Przepisy w karach za przekroczenie trybu obrotu dokumentów", zatwierdzone przez Komisariat Ludowy Finansów z 3 maja 1936 r. Nr 333/

Potrącen sum przekroczeń dokonuje się niezależnie od tego, kiedy powstały i były ujawnione.

Dla ściągnięcia od pracowników pełnej kary, zapłaconej bankowi przez przedsiębiorstwo wykonawca, w razie odmowy pracownika wpłacenia kary konieczne jest uzyskanie wyroku sądowego, który stwierdzi istnienie w czynach pracownika cech przestępstwa karnego.

Zgłoszone w banku do zapłaty rachunki i protokoły odbioru w/g wzoru Nr 2 z przekroczeniami rozmiaru rzeczywiście wykonanych robót stają się w części powstałych przekroczeń rachunkami za niedostarczone towary i stanowią bezpośrednie pogwałcenie "Zasad reformy finansowania".

Przekroczenia tego rodzaju zgodnie z art.13 "Przepisów o karach za przekroczenia trybu obrotu dokumentów" i uchwałami 35 plenum Sądu Najwyższego ZSRR są uważane we wszystkich przypadkach za wykroczenia służbowe. Osoby winne sporządzenia protokołów odbioru według wzoru Nr 2, zawierających nieprawidłowe rozmiary robót rzeczywiście wykonanych, są pociągane do odpowiedzialności sądowej.

Stałe przekroczenia rozmiaru robót w protokółach odbioru /wzór Nr 2/ prowadzą do fałszywej sprawozdawczości o kapitalnym budownictwie, ponieważ do danych sprawozdawczych o produkcji budowlano-montażowych robót, robocizny i kosztu własnego budowy, zostają włączone roboty, całkowicie niewykonane, lub roboty opłacone na podstawie bezprawnie ~~xxk~~ zwiększonych wycon.

Dlatego w przypadkach, gdy kontrolne obmiary ujawnią przekroczenia rozmiarów robót, zlecciodawcy i wykonawcy powinni natychmiast wprowadzić odpowiednie zmiany w swoich materiałach sprawozdawczych.

P.O.MICHAJŁOW